

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Iris Pinson

Dr. Norton

Paul Norton en Victor Bosch zijn boezemvrienden die voor elkaar door het vuur gaan. Als ze tijdens hun studie samen een kamer delen is het elke avond feest. Ze hebben dezelfde voorliefde voor muziek, houden allebei van geintjes en van vrouwen. Deze twee sportieve en goed uitziende charmeurs bouwen al snel de reputatie op vrouwenverslinders te zijn. Het lijkt wel of dat juist de belangstelling bij vrouwen aanwakkert. Totdat Jackie zich aandient. Zij is de vrouw die het liefdesleven van beide mannen op de achtergrond regisseert, zonder de mannen zich hiervan bewust zijn.

Beide jongemannen doorlopen na hun studie een succesvolle carrière, waardoor hun werelden langzaam uiteendrijven. De gekoesterde waardering voor elkaar ontwikkelt zich tot een haatdragende jaloezie.

Als Paul Norton door belangenverstrengeling aan de kant is gezet, overdenkt hij zijn leven en ondergaat hij een zuiveringsproces om met zichzelf in het reine te komen. Hij opent een alternatieve praktijk en als zijn leven weer op de rit is besluit Paul om het hart van Jackie te veroveren. Als een virus sluipt hij haar leven binnen en besmet hij haar. De ziekteverschijnselen worden te laat door haar naasten opgemerkt, waardoor Paul Norton onherstelbare schade aanbrengt om zijn ego te bevredigen.

Pinson Publisher
Publicatie 2015
Uitgave: Mei 2021

Schrijver: Iris Pinson
Coverontwerp: Iris Pinson
Foto: David Schauer
Tekstueel advies: Ambilicious
Met dank aan: Sunny-Site B.V.
ISBN: 978-90-821929-4-0
© Iris Pinson

Dit boek bevat geen persoonlijk levensverhaal. Wat is het dan wel? Het is fictie. Het verhaal is volledig in de fantasie van de schrijver ontstaan. Alle namen zijn willekeurig gekozen en iedere herkenning van personen berust op toeval.

Deel I – Waar werelden botsen

Je kunt de wind niet veranderen.

Hoofdstuk 1

‘Blijf binnen en doe je zwemvest aan!’ riep Victor, die tegelijkertijd zijn veiligheidslijn controleerde en zorgelijk om zich heen keek. Een straffe wind was onverwachts over de Noordzee opgestoken en de golven zwollen aan. Het ruwe water slingerde de zeilboot als een speelbal over de golven. Victor had als een ervaren zeiler de situatie onder controle. Voor hem was het een kwestie van anticiperen. Maar niet voor zijn passagiere, die nog nooit had gezeild. Het moest voor haar een angstige ervaring zijn. Uit de kajuit hoorde Victor een harde klap. Vermoedelijk een voorwerp dat niet zeevast stond.

Toen ze vanmorgen met ‘de Victory’ de haven van Scheveningen uitvoeren, scheen het winterzonnetje op het schoongepoetste dek. De weersverwachting voor vandaag was goed geweest. Buitengaats had Victor de zeilen gehesen. Een paar mijl uit de kust begon de lucht al te betrekken en niet veel later vielen de eerste regendruppels op het dek. De regen transformeerde tot een regengordijn dat ruw uiteenspatte. Victor had in de tussentijd zijn regenpak aangetrokken, stond fier in de kuip en koerste met windkracht zes over de Noordzee. Het water gutste van zijn regenpak, maar hij genoot hoe zijn schip op het scherp van de snede het gevecht met de onvoorspelbare watermassa aanging. Het was afzien en hard werken, maar Victor hield van uitdagingen. Bestond het leven voor hem niet louter en alleen uit uitdagingen? Victor ging overstag en de schoten rolden knetterend door de blokken. Hij was in zijn element, want dit was voor hem zeilen, zoals het moest. Tevreden keek hij omhoog naar de langere mast, die hij kortgeleden had laten vervangen, waardoor het grootzeil mooi toog.

De deining werd hoger en de kustlijn was uit zicht. Door de harde wind gleed het schip met hoge snelheid als een vlijmscherp mes over de golven. De regen sloeg hard in het gezicht van Victor, maar hij overzag de situatie. Op het open water van de Noordzee had hij de ruimte en kon hij risico's nemen, omdat hij wist hoe de stromingen liepen.

Vanuit de kajuit hoorde Victor angstig roepen, maar het geluid viel weg door de harde wind.

‘Wat is er? Ik hoor je niet.’

‘Ik vind het eng. We gaan schuin. Straks slaat de boot om,’ riep zijn passagiere paniekerig. Tegelijkertijd werd ze in de kajuit naar achteren geslingerd. Victor kon haar niet oppakken, want hij moest opletten.

Ze was weer opgekrabbeld en keek met een lijkbleek gezicht door de poort naar buiten.

‘Dit is zeilen, zoals ik het graag heb. Je hoeft je geen zorgen maken, want ik heb alles onder controle,’ riep Victor met een glimlach rond zijn mond.

‘Ga in je kooi liggen en blijf daar.’

De onstuimige zware windstoten deden de boot schudden. Golven van vier tot vijf meter hoog op de grauwe Noordzee maakte het zeilen bijzonder. De omstandigheden vergden de volle aandacht en concentratie van Victor. Hij klokte een snelheid van 14 knopen.

Victor liet een lijn vieren, die in de schoot stokte. Hij zag een knoop in de lijn, maar voordat Victor iets had kunnen doen, schoot de lijn ineens door de schoot en kapte de giek hard te zijn hoofd. Victor duizelde en deed een stap achteruit, waardoor hij zijn evenwicht verloor en door de harde wind overboord werd gezwiept.

Vanwege de lange veiligheidslijn lukte het Victor niet om aan het dek te klauteren. De zeilboot sleurde hem als een speelbal door het koude water. Terwijl zijn hoofd duizelde probeerde hij zich aan de lijn door het ruwe water naar de boot te trekken. Zijn kracht nam af en Victor voelde dat hij de controle kwijt was en schreeuwde tevergeefs om hulp, maar niemand hoorde hem. Door een combinatie van een onverwachte hoge golf en ruwe grondzee sloeg de boot om. Uitgeput verdronk hij.

Hoofdstuk 2

Ooit waren Victor Bosch en Paul Norton een twee-eenheid. Het waren onafscheidelijke boezemvrienden. Ze lagen elkaar. Waarom, wisten ze niet. Vanaf de eerste schooldag op het VWO was één blik genoeg. Ze hadden dezelfde voorliefde voor muziek, hielden allebei van geintjes en van vrouwen.

Victor en Paul waren twee sportieve en goed uitzierende charmeurs, die altijd vrouwen in hun kielzog hadden. Ze hadden op jonge leeftijd al de reputatie van vrouwenverslinders opgebouwd. Het leek wel of dat juist de belangstelling bij vrouwen aanwakkerde.

Het waren opvallende jongemannen, waarvoor meisjes op straat hun hoofden omdraaiden. Victor had bruin haar met een lichte slag, die hij met wat gel tussen zijn vingers soepel achterover wreef. Hij droeg meestal een rode chino met een lichtblauwe Ralph Lauren blouse met opgestroopte mouwen, waarvan de kraag nonchalant omhoog stond.

Paul verdeelde al op jonge leeftijd zijn sluike blonde haren zorgvuldig over zijn hoofd naar achteren, om te voorkomen dat het dunbehaarde plekje op zijn achterhoofd zichtbaar was. Hij droeg spijkerbroeken met een afgezakt kruis, waar op zijn heupen nog net de rand van zijn Björn Borg onderbroek zichtbaar was. Dag en nacht droeg hij zijn verwassen donkerblauwe hoodie, die als een tweede huid om zijn lichaam hing.

Het begon al op de middelbare school, toen ze het initiatief namen om illegale feestjes te organiseren. Via de vader van Victor hadden ze een leegstaand pand tot hun beschikking. Wel onder de voorwaarde dat er geen politie aan te pas zou komen, anders was het direct afgelopen met de pret. Victor had zijn vader bezworen dat hij alles onder controle had.

Paul was degene, die op de hoogte was van de nieuwste muziektrends en goed kon draaien. Aan drank komen was ook geen probleem. Dat regelde Victor via de relaties van zijn vader. Hun doelstelling was exclusiviteit en ze organiseerden de illegale feesten voor een select gezelschap. Ze waren streng in hun keuze, wat hun feesten gewild

maakte. Alleen op persoonlijke uitnodiging was de toegang gegarandeerd. Dat maakte Paul en Victor geliefd, maar ook verketterd door degenen die permanent uitgesloten werden. Meisjes probeerden tegen elke prijs Victor of Paul om te praten om binnen te komen. Voor knappe en bevallige meisjes werd er altijd een uitzondering gemaakt. Door hun status als organisatoren van kekke feesten werd er op school naar beide jonge mannen opgekeken.

Als grapjes uit de hand liepen of een tijdelijke vriendin verhaal kwam halen, dekten Victor en Paul elkaar als broers af. Op de sporttoernooien op school probeerden de docenten ze altijd te scheiden, want als Victor en Paul samen in een team zaten waren ze onoverwinnelijk.

Hun achtergrond was volledig tegenovergesteld. Victor kwam uit een welgesteld vooraanstaand gezin. Zijn vader had carrière gemaakt en een fortuin vergaard. Hij was een graag geziene persoonlijkheid in het bedrijfsleven. Voor Victor was er geen 'nee' in het dagelijks leven. Er stond al een auto voor hem klaar voordat hij zijn rijbewijs in zijn zak had.

In tegenstelling tot Paul. Hij kwam uit een sociaal zwak milieu. Zijn moeder was gescheiden en zat in de bijstand. Zijn vader had hij twee keer in zijn leven gezien, maar hij had niets met deze man en wilde hem ook niet meer ontmoeten. Als Paul iets wilde, dan moest hij er hard voor werken.

Na de middelbare school gingen beide jongemannen in Rotterdam studeren. Victor volgde op aanraden van zijn vader de studie Economie en Paul werd toegelaten voor Microbiologie. Ze deelden samen één grote studentenkamer, die de vader van Victor had geregeld.

Het leven bestond uit feesten, vrouwen scoren en zuipen, maar op het moment suprême, wanneer er goede cijfers gehaald moesten worden, waren Victor en Paul serieus, nuchter en paraat.

'Hé Victor, ik heb er weer twee. Kom je?'

Paul had als een behendige vrouwenjager twee bevallige blondines omarmd, die hem tegelijk met getuite lippen provocerend op zijn wangen zoenden. Paul zag dat zijn 'catch' bij Victor in de smaak viel,

die met een ondeugende glimlach rond zijn mond kwam aanlopen. Victor bespeurde de rivaliteit van beide dames voor hem en dat deed hem goed.

Ze namen de twee blondines mee naar hun studentenkamer en meteen na binnenkomst eiste Victor slinks zijn aandeel op. Hij pakte degene met de grootste borsten en trok haar shirtje uit. Ze had veel te veel wijn gedronken, duwde haar borsten tegen elkaar aan en liet Victor eraan likken. Daarna wilde ze naar Paul gaan, maar Victor verhinderde dat door haar van achteren beet te pakken. Hij duwde haar over de bank voorover, trok haar slipje uit en nam haar. Paul had de andere blondine in bed getrokken en Victor zag uit zijn ooghoek dat hij zich liet afzuigen.

Soms namen Victor en Paul elkaars veroveringen over en aan een minimale grimas konden ze van elkaars gezicht aflezen of de vrouw in kwestie echt lekker was of dat ze deed alsof.

Samen hadden ze het voor elkaar, ondanks dat ze allebei compleet verschillende studies volgden. Paul en Victor hadden niet alleen belangstelling voor elkaars vorderingen, maar ze voerden ook inspirerende gesprekken en discussies.

Eén van de terugkerende discussieonderwerpen was: *Wat is zeker in het leven en is alles wat we waarnemen wel echt?* De aanleiding hiervoor was de film van *The Truman Show*, waardoor Paul was gaan nadenken over zijn eigen achtergrond in relatie tot die van Victor. Wat was nu de echte wereld? Was de geërfde rijkdom van Victor een fictieve weergave en ging het in werkelijkheid om de lichamelijke en geestelijke ontwikkeling van de mens?

Het waren leuke discussies waarbij Paul suggereerde dat Victor in een schijnwereld leefde, waar alles voor hem werd voorgekookt en klaarstond. Paul vroeg Victor dan op de man af hoe hij zich zou handhaven als hij in de echte wereld moest presteren?

‘Maakt het uit of je in mijn wereld of jouw wereld leeft?’ vroeg Victor.

‘Misschien wel, omdat alles voor jou is voorbereid. Je vader heeft elke stap in een scenario uitgeschreven. Een compleet draaiboek, dat in zijn beeldvorming de juiste is, maar is dat wel in de goede context tot stand gekomen? Zijn referentiekader was in zijn jeugd weer door zijn vader voorbereid en overgedragen. Straks blijkt dat het scenario over de decennia heen compleet gedateerd is en niet meer met de

realiteit overeenkomt. Hoe ga jij jezelf in het leven redden als het draaiboek van je vader niet meer bij de realiteit aansluit?’

Victor, aanhanger van de filosoof Kant, had hier een uitgesproken mening over.

‘De basis voor de realiteit is het observeren en ervaren van je leefomgeving. Alles wat we nu tijdens onze studie aan theoretische kennis opdoen, moet je dan als mens combineren. Zo ontstaat het beeld van een werkelijkheid. Jij hebt de neiging om mensen instinctief te volgen die je als invloedrijk beoordeelt, maar je moet juist achterhalen waarom je ze als voorbeeld definieert.’

Paul kneep zijn ogen toe en vroeg: ‘Maar jij wordt als mens ook beïnvloed. In hoeverre heeft je vader jouw blik op de wereld gekleurd?’

‘Maakt het eigenlijk wat uit of je in een schijnwereld of in de echte wereld leeft?’ daagde Victor uit.

Paul schoot hard in de lach. ‘Je moet er toch niet aan denken dat je een heerlijk leven leidt en vervolgens ontdekt dat het allemaal anders blijkt te zijn. Maar is dan die wereld waar je in terecht komt echt, of kom je van de ene schijnwereld in de andere terecht?’

Victor moest ook lachen. ‘Het leven zit vol leugens. We moeten het de komende jaren gaan ervaren.’

Hij stond op, liep naar het koelkastje. ‘Biertje?’

Ondanks dat ze met z'n tweeën op één grote kamer leefden, waren er nooit conflicten. Af en toe was het een puinhoop op de kamer en dan spraken ze af om in het weekend de troep op te ruimen, wat ze ook deden. Een paar keer per jaar regelde de vader van Victor dat er een schoonmaakster langskwam om de kamer echt goed onder handen te nemen. In de keukenkast stond een pot waar ze beiden geld in stopten voor de boodschappen. Er was nog nooit een onvertogen woord over geld gevallen.

In het laatste studiejaar bereidde de vader van Victor hem voor op zijn toekomstige carrière. Zijn vader was een aimabele man en betrok Paul bij de door hem georganiseerde netwerkbijeenkomsten. Op deze bijeenkomsten werd interessante informatie gedeeld en bouwden beide mannen hun toekomstige netwerk op, wat ze straks hard nodig hadden om een succesvol carrièrepad te doorlopen.

Victor studeerde als eerste af en in de tussentijd ploegde Paul ijverig door op microbiologie. Victor had bewondering voor Paul, omdat hij het niet breed had en de benen uit zijn lijf werkte om zijn studie te kunnen bekostigen. Hij mocht Paul, want hij was eerlijk en gunde hem ook de spullen waar hij hard voor had moeten werken.

Victor werd direct na zijn afstuderen als 'high potential' bij de farmaceutische multinational SaluTem binnengehaald. Hij startte met een verkenning in verschillende disciplines om zijn mogelijkheden te onderzoeken. Vanuit SaluTem was er veel vrijheid om zijn nieuwe opgedane kennis en ervaring uit te proberen om uiteindelijk zijn richting te bepalen. Daarnaast nam hij deel aan een intensief trainingsprogramma voor high potentials. Victor werd hierin voorbereid op het eerste niveau van leiderschap.

De resultaten waren boven verwachting. Dat kwam, omdat hij over uitstekende contactuele eigenschappen beschikte, intelligent was, maar ook omdat zijn vader hem op de achtergrond coachte. Victor doorliep het programma met zijn vingers in zijn neus.

De vader van Victor had veel kennis van de vastgoedmarkt, speculeerde met onroerend goed en hij had daarnaast ook nog zijn beleggingsobjecten. Toen Victor in zijn eerste baan startte vond zijn vader dat de studentenkamer passé was. Hij had een beleggingsobject in zijn portefeuille wat een paar straten achter SaluTem lag. Het appartement aan de Zuidas in Amsterdam was op stand en paste bij de toekomstige status van zijn zoon. Het lag voor de hand dat Victor hier zijn intrek zou nemen.

Het ging voorspoedig met Victor, zijn carrière lag op koers en hij stootte binnen twee jaar door als leidinggevende van een commerciële unit. Het was hard werken, targets scoren, interne concurrenten overtroeven en zichzelf bij de stakeholders in de kijker spelen. Hij had het politieke speelveld binnen de organisatie bespeeld en op de juiste momenten uitstekende resultaten opgeleverd. De beloning was zoet, want de promotie gaf hem de juiste status binnen de organisatie. Er werd naar Victor opgekeken, maar er waren ook collega's die hem niet konden pruimen en hem achter zijn rug een rat noemde.

Het ultramoderne kantoor dat Victor tot zijn beschikking kreeg beviel hem. Hij kon zich de eerste dag toen hij zijn kantoor binnenliep nog goed herinneren. De glazen wanden oogden futuristisch. Het bijzondere was dat zijn bureau ook van glas was, waarop een dunne laptop klaarlag. Victor hield van een stilistische design met aan de muren moderne kunst. Maar wat Victor nog het meest aansprak was zijn secretaresse. Giselle was een mooie, licht getinte dame met lang stijl zwart haar. Ze had een vriendelijke, maar ook gedistingeerde glimlach. Ze wachtte hem de eerste dag op.

‘Welkom. Ik ben Giselle, je secretaresse.’

Victor mocht haar direct. Ze was discreet, dat zag hij in één oogopslag. Hij vond haar de ideale belichaming van een secretaresse in haar mooie lichtroze blouse met een uitstekende pasvorm. Het strakke zwarte kokerrokje met de kokette pumps volgden zijn ogen nauwgezet.

‘Koffie? Zwart?’

Victor moest glimlachen, want deze juffrouw kon zijn gedachten lezen. Toen ze de kamer had verlaten pakte hij zijn nieuwe smartphone en scande snel het laatste nieuws.

Nadat ze koffie had gehaald, ging ze met een kladblok en pen zelfverzekerd tegenover hem zitten.

‘Ik heb alle stukken voor de vergadering voorbereid. Je hoeft ze alleen nog maar in het systeem te accorderen. Het afdelingsoverleg is altijd op maandagmiddag. De partnermanagers zijn dan binnen.’

Ze overhandigde hem het overzicht met de targets en de voortgang van de resultaten.

‘Er zijn twee partnermanagers die onderpresteren. Ik heb ze met rood aangemerkt.’

Victor liet het niet blijken, maar hij was aangenaam verrast over het kordate optreden van Giselle. Hij nam een slok van zijn koffie, overdacht de situatie en besloot haar te paaien. Met een serieuze uitdrukking op zijn gezicht zei hij: ‘Ik zit hier nu tien minuten en ik kan al niet meer zonder je.’

Giselle sloeg haar ogen zedig neer, maar pakte daarna weer zelfverzekerd haar rol op. Victor schatte in dat hij aan Giselle een

goede medestander zou hebben en dat ze hem in penibele situaties rugdekking zou bieden.

Na afloop van het overleg stond ze op en liep bevallig op haar hoge pumps naar haar bureau. Victor volgde haar minutieus met zijn ogen door de glazen wand. Hij zag dat ze eerst haar rok strak naar beneden trok voordat ze ging zitten. Ze had een lekker kontje, alleen zat hij nu in een carrièrepad en uitspattingen met zijn secretaresse waren uitgesloten.

Zijn team bestond uit een gemêleerde groep van vrouwen en mannen. Jong en oud. In de buitendienst zaten voornamelijk mannelijke zwaargewichten die de academische ziekenhuizen bedienden. De vrouwen zaten in ondersteunende administratieve functies. Tijdens het eerste overleg bemerkte hij scepsis. Victor was een jonge hond en stond nu als leider voor een groep van twaalf medewerkers met een gemiddelde leeftijd van vijfendertig jaar. Maar dat was aan hem toevertrouwd. Hij heette iedereen welkom, begon aan een voorstelrondje, vertelde kort en bondig wie hij was en wat hij van het team verlangde. Giselle notuleerde accuraat.

Victor maakte persoonlijk kennis met zijn teamleden. Hij kon tijdens de individuele gesprekken een goede inschatting van hun persoonlijkheid en prestatiedrang maken. Als manager kwam hij de gemaakte afspraken na, wat gewaardeerd werd, maar ook vertrouwen wekte. Het had even zijn tijd nodig, maar na een half jaar liepen ze met hem weg.

Ondanks zijn drukke agenda, sprak hij af en toe in het weekend met Paul af om in de binnenstad te gaan stappen. Hij was benieuwd naar de ontwikkeling die Paul doormaakte en deelde zijn ervaringen bij Salutem.

‘Je bent in het afgelopen half jaar behoorlijk veranderd,’ zei Paul, die Victor aandachtig opnam.

‘Je gedraagt je als een echte manager,’ en klopte Victor met een blik van bewondering op de schouder.

‘Hoe lang heb je nog te gaan?’ vroeg Victor.

‘Nog een half jaar en dan ben ik klaar. Ik kijk er wel naar uit, want ik ben het studeren nu wel zo onderhand zat.’

Victor vroeg geïnteresseerd naar het afstudeerproject van Paul, die gestructureerd vertelde waar hij mee bezig was en in welke onderzoeksfase hij zat. Ze liepen een drukke kroeg in de binnenstad binnen en bestelden bier.

Na verloop van tijd stootte Paul Victor aan en hij zag aan zijn blik dat het om vrouwelijk schoon moest gaan. Victor draaide zich om, bekeek de vrouw in kwestie en hij keek Paul met een grijns aan.

‘Dat is een collega van me. Haar naam is Lettie. Ze zit ook in het managementprogramma bij Salutem.’

‘Ik denk dat ik haar voor vannacht ga scoren,’ zei Paul met een zelfverzekerde glimlach rond zijn mond en een blik in zijn ogen dat boekdelen sprak.

‘Of heb je bezwaar?’

Victor schudde zijn hoofd. Hij bekeek Lettie nog eens goed en vond dat ze er nu in de kroeg sexy bijliep met haar laag uitgesneden topje. Paul had oogcontact met haar en ze kwam toelopen.

Lettie was een knappe blondine met lang steil haar en een mooi gelijkmatig gezicht. Ze was niet zo groot, maar had een goed postuur. Niet te dik, maar wel met wat vlees op de botten.

‘Hé, jij hier?’ zei Lettie verbaasd en ze kuste Victor drie keer. Hij introduceerde Paul, die direct op de versiertoe ging. Victor liet hem gaan, want hij had in haar ogen al gezien dat zijn tijd nog zou komen. De vriendin van Lettie kwam er ook bij staan. Paul was heer en meester van de situatie en maakte grapjes. Er werd veel gelachen en gedronken. De muziek ging bij sommige meezingers hard aan, waardoor ze elkaar moeilijk konden verstaan.

Victor zag dat Paul zijn handen sensueel over het strakke rokje van Lettie liet glijden. Ze liet het toe, maar Victor wist als een doorgewinterde womanizer dat ze niet met Paul mee naar huis zou gaan. Na verloop van tijd maakte ze zich los van Paul en kwam ze zijn kant op. Victor wist nu zeker dat hij haar vannacht zou scoren. Het gaf Victor een gevoel van euforie. Paul had door dat zijn kans was verkeken, maar nam het sportief op en zei tegen Victor: ‘Ik ga er vandoor, want ik heb morgen nog wat zaken te regelen.’ Hij gaf een knipoog en verdween als een haas in het donker.

Toen Paul weg was, kuste Lettie Victor. Hij vond haar een lekker ding. In een hoekje liet hij zijn hand onder haar shirtje glijden.

‘Bij mij of bij jou?’ zuchtte ze.

‘Dat hangt ervan af wat je in gedachten hebt?’ zei hij sensueel.

Haar hand betastte zijn kruis.

‘Bij mij,’ zei Victor. Hij pakte subtiel haar hand vast en nam haar mee naar zijn nieuwe appartement.

Lettie was een opgewonden standje. In de lift trok ze haar topje omhoog. Haar blote borsten stonden strak naar voren en ze keek Victor uitdagend aan, maar tegelijkertijd ging het belletje en de liftdeuren open. Victor pakte haar bij de hand en nam haar mee naar zijn appartement. Hij troonde Lettie gelijk naar zijn slaapkamer, kledde haar helemaal uit en begon haar erotisch te betasten. Ze gilte van genot. Om haar de mond te snoeren, stopte hij zijn stijve penis in haar mond, die ze gulzig leegzoog. Lettie was een pittige tante die van geen ophouden wist. Victor moest na afloop in zichzelf lachen. Lettie was zijn pijpdoos.

In het kader van het managementprogramma organiseerde Saludem periodiek bijeenkomsten op externe locaties. Tijdens één van deze bijeenkomsten zag Victor Lettie de ruimte binnen lopen. Sinds die nacht bij hem thuis had hij haar niet meer gezien, maar hij was haar nog niet vergeten. Het was een heerlijke nacht geweest en Lettie wist precies hoe ze hem met haar mond moest verwennen. Ze ging naast hem zitten en begon een serieus gesprek, waar Victor op inhaakte, zonder enige genegenheid te tonen. Het was een interessante discussie over het jaarlijks te incasseren percentage voor de aandeelhouders ten opzichte van de toekomstige investeringen die nodig waren voor innovatie. Lettie was van mening dat de factor tijd niet synchroon liep met de belangen van de aandeelhouders, in vergelijking met de opbrengsten van de nieuwe producten. Haar ideeën spraken Victor aan en ze bediscussieerden de verschillende theoretische opties. Niet alleen goed met de mond in bed, dacht Victor, ook zakelijk heeft ze een scherpe blik.

’s Avonds na het diner kreeg de groep onverwachts een opdracht, waarbij de volgende ochtend een uitgewerkte presentatie werd verwacht. Iedereen had wijn gedronken tijdens het diner en was gaar

van het dagprogramma. De opdracht was blijkbaar bewust intensief, maar ook conflicterend van opzet. De bedoeling was dat de groep onder druk tot overeenstemming moest komen en dit met een resultaatgerichte presentatie zou toelichten. Ze namen in de lobby plaats, voerden serieuze discussies, werkte het raamwerk en de invulling daarvan uit. Nu moest alles nog in een PowerPoint worden uitgewerkt. Om twee uur 's nachts zei Victor zelfverzekerd tegen de groep: 'Die timmer ik vannacht wel in elkaar. Geen probleem.'

'Zal ik een deel voor mijn rekening nemen?' bood Lettie aan.

Victor keek bedenkelijk. 'Nee, dat hoeft niet. Maar het zou wel handig zijn als je alle aantekeningen van de groep verzamelt, dan checken we deze terwijl ik de resultaten uitwerk.'

Lettie verzamelde de aantekeningen en ze liep samen met Victor naar zijn kamer om hem bij de presentatie te assisteren. Bij binnenkomst sloot Victor de deur, trok Lettie in bed en schoof haar broek naar beneden. Ze was hitsig en binnen een mum van tijd lag Victor op zijn rug en bereed ze hem driftig met haar stevige kontje.

Tegen de ochtend werd Victor wakker en hij keek naar Lettie die naast hem lag. Ze was knap, lekker en slim, maar geen vrouwtje om een relatie mee te beginnen. Hij keek op zijn mobiel, zag dat het zes uur was en sloop zachtjes uit bed, opende zijn laptop en ging aan het tafeltje bij het raam zitten. Snel en vakkundig knutselde hij de presentatie in elkaar. Hij hield niet van ellenlange presentaties en vond dat vijf slides voor het uitgewerkte model en de conclusie voldoende waren. De kern was het verhaal, wat mondeling gepresenteerd moest worden aan de hand van de slides. Op deze manier werd iedereen gedwongen om op te letten. Hij scrolde tevreden door de vijf slides die hij had gemaakt, zette ze op het bureaublad, sloot zijn laptop af en stapte weer bij Lettie in bed. Ze lag met haar strakke kontje naar hem toe en ze had niet gemerkt dat hij uit bed was geweest. Hij ging achter haar liggen, warmde zich op aan haar lichaam, trok haar billen open en duwde zijn stijve pik ertussen.

De ad-hoc-opdracht was professioneel uitgewerkt. De begeleider van Salutem die de opdracht had uitgezet, had in zijn handen geklapt toen het resultaat werd gepresenteerd. Hij vond de uitkomst van hoge

kwaliteit. Het sterkte Victor dat hij meer in zijn mars had dan alleen leidinggeven aan een commerciële unit.

Na drie jaar zich als een Commerciële manager waargemaakt te hebben, werd hij benoemd tot Divisiemanager Home Care. Zijn carrière lag op koers. Intussen stond Victor bekend als een serieus hardwerkende manager, met een reputatie die niet ter discussie stond. Toen hij promotie maakte, had hij erop gestaan dat zijn secretaresse Giselle meeging. Ze was aangenaam verrast en volgde hem naar zijn nieuwe werkplek. Het was voor haar tenslotte ook een promotie. In de afgelopen jaren was ze onmisbaar geweest voor Victor. Ze was zijn ogen en oren in de organisatie. Zonder enige instructie regelde ze alles geruisloos op de achtergrond. Hij kon blindelings van haar op aan. Als begeerde vrijgezel keek hij graag naar haar kontje als ze haar rok straktrok voordat ze ging zitten, maar Giselle was ook getuige geweest van de enige misstap die Victor had begaan.

Hij was 's avonds laat nog aan het werk toen Lettie met een ondeugende glimlach zijn kantoor was binnengelopen.

‘Hé tigger, sinds je promotie hebt gemaakt, zie ik je nooit meer.’

Victor moest inwendig lachen en had haar welwillend aangekeken. Lettie was uitdagend op de zijkant van zijn bureau gaan zitten.

‘Van de groep ben jij wel de enige die de weg naar de top heeft gevonden.’

Ze leunde bevallig op haar elleboog achterover op het bureau, waardoor haar dijen iets uit elkaar schoven. Victor kon het niet laten en liet zijn vingers langzaam onder haar rok glijden.

Ondeugend lonkte ze naar hem en spreidde haar benen verder open. Hij voelde dat ze geen slipje aan had, schoof zijn vinger zachtjes naar binnen en bleef haar doordringend aankijken. Lettie zuchtte en ze sloot haar ogen. Victor stond traag uit zijn bureaustoel op en opende zijn gulp. Ze ging op de rand van zijn bureau zitten, schoof haar rok omhoog en spreidde haar benen zo breed mogelijk. Victor schoof soepel in Lettie, die klaar was voor ontvangst. Met grote halen nam hij haar. Ze was heerlijk, totdat hij iets uit zijn ooghoek zag bewegen. Het was Giselle. Ze sloot de kast en pakte haar handtas om naar huis te gaan. Victor schrok, omdat hij dacht dat ze al naar huis was. Tot een orgasme kwam hij niet meer.

Lettie keek hem verbaasd aan. 'Is er wat? Zo ken ik je niet?' Ze zag in zijn ogen dat er iets aan de hand was, ze draaide haar hoofd om en zag nog net dat Giselle de kamer verliet. Ze schoot hard in de lach en probeerde zijn penis weer te pakken, maar Victor ritste zijn gulp dicht.

'Ben je bang voor haar of zo?' vroeg Lettie.

Ze hipte van het bureau, ging ernaast staan en trok haar rok naar beneden. Victor gaf geen antwoord, maar keek bedenkelijk naar de deur.

'Zullen we nog eens afspreken?'

'Ik denk dat we dit niet meer moeten doen.'

Victor nam het besluit om definitief met Lettie te stoppen.

De volgende morgen zat Giselle al achter haar bureau te werken toen Victor binnenliep en achter zijn bureau ging zitten. Ze stond op en zette niet veel later een kop koffie voor hem neer. Hij keek haar aan, maar twijfelde wat hij zou zeggen.

Ze keek hem discreet aan en zei: 'Maak je geen zorgen er was verder niemand binnen.'

'Dank je.'

Victor was opgelucht. Zijn reputatie was niet geschonden.

Uitgaven Iris Pinson

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

Iris Pinson

Wordpress <http://irispinson.wordpress.com>

Facebook <http://www.facebook.com/Iris.Pinson.nl>

LinkedIn <http://nl.linkedin.com/pub/iris-pinson/4b/701/61>

Twitter <https://twitter.com/irispinson10>